

РЕШЕНИЕ

№ 283

гр. Смолян , 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в публично заседание на двадесети ноември, през две хиляди и
двадесета година в следния състав:

Председател: Мария А. Славчева
Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя С. Шопова

Секретар: Софка М. Димитрова

като разгледа докладваното от Мария А. Славчева Въззивно гражданско дело
№ 20205400500423 по описа за 2020 година

И за да се произнесе ,взе в предвид следното:

Производството е по чл.269 от ГПК, във връзка с чл.226 ал.1от
КЗ(отм.),вр.пар.22 от ПЗР от КЗ.

Смолянският окръжен съд е сезиран с въззивна жалба вх.№ 885 от
15.06.2020година от А.С.М. с ЕГН ***** с адрес с.С.,
общ.Р.,депозирана чрез пълномощника й адв.В.В., против Решение № 55 от
20.03.2020 година,постановено по гр.д.№ 213/2019 година по описа на
Мадански районен съд, с което е осъдено ЗАСТРАХОВАТЕЛНО
ДРУЖЕСТВО “БУЛ ИНС“ АД с ЕИК 831830482,със седалище и адрес на
управление гр.София, бул.“Джеймс Баучер“ № 87, представлявано заедно от
изпълнителните директори Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров
Крумов да заплати на А.С.М. с ЕГН ***** с адрес с.С., общ.Р., на
основание чл.226,ал.1КЗ(отм.) сумата 77.36лева,представляващи обезщетение
за имуществени вреди –разходи за лекарства по застраховка гражданска
отговорност на автомобилистите за ПТП,осъществено на
21.12.2015година,ведно със законната лихва от предявяване на иска

12.06.2019 година до окончателното ѝ изплащане.

Със същото решение е отхвърлен предявеният иск от ищцата срещу ответното дружество за заплащане обезщетение за имуществени вреди по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за ПТП осъществено на 21.12.2015 година, ведно със законната лихва от предявяване на иска 12.06.2019 година до окончателното ѝ изплащане за разликата над 77.36 лева до 1254.72 лева като неоснователен и недоказан.

С въззивната жалба се обжалва постановеното съдебно решение в частта, с която предявеният иск по чл. 226, ал. 1 от КЗ (отм.) във вр. с §22 от ПЗР на КЗ, за разликата над 77,36 (седемдесет и седем лева и тридесет и шест стотинки) лева до пълния предявен размер от 1254,72 (хиляда двеста петдесет и четири лева и седемдесет и две стотинки) лева е отхвърлен, с оплаквания за неправилност и незаконосъобразност. Моли окръжният съд да постанови решение, с което да го отмени и уважи предявения иск в пълния предявен размер. Направено е оплакване за незаконосъобразност извода на районен съд относно приетото съпричиняване от страна на жалбоподателката настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие в съотношение - 50 % за водача на лекия автомобил и 50 % за ищцата, като се излагат мотиви.

В законово установения срок по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор от насрещната страна ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО “БУЛ ИНС“ АД с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.“Джеймс Баучер“ № 87, представлявано заедно от изпълнителните директори Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов, депозиран чрез адв.М.Г., който се оспорва основателността на подадената въззивна жалба .

В съдебно заседание жалбоподателката А.С.М. редовно и своевременно призована не се явява и не изпраща пълномощник.

Въззиваемият ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО “БУЛ ИНС“ АД редовно и своевременно призован не изпраща процесуален представител. В писмена молба становище пълномощника му адв.М.Г. оспорва подадената въззивна жалба и поддържа депозирания в срок писмен отговор.

Окръжният съд , след като обсъди доводите на жалбоподателя и

неговия пълномощник, писмения отговор и представителя на въззиваемия, след проверка на данните по делото и решението , съобрази следното :

Жалбата е депозирана в срока по чл.259 ал.1 от ГПК, от активно легитимирана страна - имаща право на жалба,срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и е процесуално допустима, поради което съдът пристъпи към разглеждане нейната основателност .

Фактическата обстановка по делото е изяснена обективно всестранно и пълно, поради което на основание чл.272 от ГПК препраща към мотивите на районен съд и не счита,че следва да я повтаря.

Въззивната жалба е частично основателна.

Настоящият състав счита, след обсъждане събраните в хода на разглеждане делото от районен съд писмени и гласни доказателства, незаконосъобразност на извода на районен съд относно приетото съпричиняване при настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие в съотношение - 50 % за водача на лекия автомобил и 50 % за ищцата.

По делото е установено, че основна причина за настъпване на пътнотранспортното произшествие има водачът на лек автомобил марка “Мицубиши“, модел ‘Даджеро‘ - Симеон Росенов Димитров, който е бил длъжен, но не се е съобразил с всички обективни и субективни фактори за конкретната пътна обстановка, макар да е възприел предприетото от ищцата пресичане, избрал е неправилна скорост на движение на управлявания от него автомобил, което е довело до невъзможността да спре автомобила преди пешеходната пътека и да пропусне безопасно преминаване на пострадалата. При приближаване към сигнализирана пешеходна пътека, водачът на автомобила е бил длъжен да намали скоростта, така че да може да реагира своевременно при възникване на опасност и преминаващи пешеходци.

Районен съд неправилно е приложил разпоредбата на чл. 51 ал. 2 ЗЗД, във връзка с ППВС № 17/63 година на ВС. Макар ищцата да е пресичала на обозначена пешеходна пътека,същата като участник в движението по пътищата предприемайки пресичане,без да се е уверила, че може безопасно

да премине като последица е реализирана вреда, която при проявена нормална дължима грижа е можела да избегне. Със своето поведение А.М. се поставя в конкретен и превишен риск, пресичайки пътното платно на обозначено за това място, но без да се увери в собствената си безопасност, като преди да навлезе на пътното платно не е съобщила разстоянието до приближаващото се МПС, както и неговата скорост на движение. реализиран посредством настъпили сблъсък с лекия автомобил. Нарушавайки горните разпоредби пострадалата се е поставила в опасност, като поведението ѝ е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП.

Съдът счита, че в конкретния случай по-голям принос за настъпване на процесното ПТП има водачът на лек автомобил марка Мицубиши, модел Паджеро определен на 70%, а за пострадалата счита за доказано наличие на съпричиняване - 30% .

Следователно районен съд не се е съобразил в достатъчна степен със задължителната съдебна практика - т.7 от ППВС № 17/1963 г., в която е акцентирано върху предпоставките за намаляване на обезщетението за вреди от непозволено увреждане - допринасяне от страна на увредения за тяхното настъпване и пряка причинната връзка между поведението му и настъпилия вредоносен резултат, поради което ще следва да бъде отменено решението в частта, с която е отхвърлен предявеният иск за обезщетение за имуществени вреди –разходи за лекарства по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за ПТП в разликата над 77.36 лева до 108.30 лева и предявеният иск следва да бъде уважен в тази част за сумата 30.94 лева.

Неоснователна е обаче жалбата относно претендираното обезщетение за имуществени вреди за направените от пострадалата разходи за ЯМР в размер на сумата 1100 лева за изследване на таз, торакс, тораколумбален отдел и консултация от лекар специалист, които претендира с исковата молба да ѝ бъдат възстановени.

Настоящият състав се солидаризира с извода направен от районен съд, че направените разходи за ЯМР прегледи в размер на 1100,00 лева не са пряко свързани с диагностицирането и лечението на получените телесни увреждания на пострадалата. Назначената и изслушана пред районен съд съдебно-медицинска експертиза едала категорично заключение кои от

сторените разходи за лечение са били необходими и кои не са в пряка връзка с лечението, а са по избор на самата ищца. Застрахователят не дължи разходи за лечение, които не са неизбежна последица от пътния инцидент.

Вярно е поддържаното от жалбоподателката, че видно представения по делото амбулаторен лист от 06.04.2017г., въпреки изминалия период от време от настъпване на процесното ПТП, ищцата е продължавала да изпитва болки в областта на пубисната кост и ограничена подвижност в таза, като след извършения консултативен преглед е предписана медикаментозна терапия с милгама и вимово, както и лумбостат (ортопедичен колан). Направените на 07.07.2017г. магнитно - резонансните томографии, за които се твърди, че са извършени с цел проследяване състоянието на травмираните места и установяване степента на възстановяване на същите, както и предприемане на по-нататъшно и ефективно лечение обаче не са във връзка с пътния инцидент, поради което жалбата в тази част е неоснователна. Ще следва решението в тази част да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора ще следва да се присъдят и направените разноси от ищцата в първоинстанционното производство в размер на сумата 0.08 лева. Пред въззивната инстанция се претендира присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.38ал.2 от ЗА, но освен представеното пред районен съд пълномощно с нотариална заверка на подписа, с което ищцата е упълномощила адв.В.О. да я представлява във връзка с предявяване на иск за за причинените ѝ имуществени вреди от настъпилото ПТП на 21.12.2015 година, като не е представен договор за правна защита и съдействие по делото.

С оглед изхода на спора и тъй като са своевременно поискани и представен и списък на разноските по чл.80 от ГПК ще следва да се възложат в тежест на жалбоподателката направените разноси по делото съразмерно отхвърлената част от жалбата за заплатено адвокатско възнаграждение – сумата 389.33 лева.

Мотивиран от гореизложените съображения, Смолянският окръжен съд,
в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 55 от 20.03.2020 година, постановено по гр.д.№ 213/2019 година по описа на Мадански районен съд, в частта, с която е отхвърлен предявеният иск от А.С.М. с ЕГН ***** с адрес с.С., общ.Р., на основание чл.226,ал.1КЗ(отм.) да бъде осъдено ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО “БУЛ ИНС“ АД с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.“Джеймс Баучер“ № 87, представлявано заедно от изпълнителните директори Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов да заплати в разликата над присъдената сума 77.36лева, представляващи обезщетение за имуществени вреди –разходи за лекарства по застраховка гражданска отговорност на автомобилистите за ПТП,осъществено на 21.12.2015година до 108.30лева, ведно със законната лихва от предявяване на иска -12.06.2019година до окончателното ѝ изплащане и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО “БУЛ ИНС“ АД с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.“Джеймс Баучер“ № 87, представлявано заедно от изпълнителните директори Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов да заплати на А.С.М. с ЕГН ***** с адрес с.С., общ.Р. ОЩЕ сумата 30.94лева, представляващи обезщетение за имуществени вреди –разходи за лекарства по застраховка гражданска отговорност на автомобилистите за ПТП,осъществено на 21.12.2015година, ведно със законната лихва от предявяване на иска 12.06.2019година до окончателното ѝ изплащане, както и да ѝ заплати направени разноски в хода на първоинстанционното производство в размер на сумата 0.08 лева.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 55 от 20.03.2020 година, постановено по гр.д.№ 213/2019 година по описа на Мадански районен съд, в останалата част като правилно и законосъобразно постановено.

ОСЪЖДА А.С.М. с ЕГН ***** с адрес с.С., общ.Р. да заплати на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО “БУЛ ИНС“ АД с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.“Джеймс Баучер“ № 87, представлявано заедно от изпълнителните директори Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов направените разноски за настоящата

инстанция съразмерно неуважената част от жалбата за ползвана адвокатска помощ в размер на сумата 389.33лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.280ал.3т.1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____